

не даде нѣкому на заемъ, безъ да е длѣжно да каже зашто му не дава.

Банкы-ты за народа сѣ обыкновенно и пестилища. Работници хора, занаятчїи и земедѣлцы, могѣть, что-то си спестять да го внасятъ на седмицѣ или на мѣсяць въ банкѣ-тѣ, та за нѣколко врѣмя да си наберѣть колко-то за еднѣ или нѣколко дѣленицы, и така да си съставятъ капиталецъ, за кога-то имъ до-трѣбува.

За да бѣдѣть сигурны тѣя банкы, уставъ-тѣ обыкновенно задлѣжява членове-ты на дружество-то да емчатъ съ цѣлый си имотъ за всички длѣгове на банкѣ-тѣ. Това задлѣженіе е потрѣбно за да може банка-та за народа да добые вѣрѣ и почетъ отъ капиталисты; нѣ то сѣщо-то по нѣйдѣ става прѣчка, та хора-та не смѣѣть да ся намѣсятъ въ тѣя банкы. За това по нѣкои мѣста банкы-ты за народа сѣ основаны на пѣлегкы условїя, и откамъ тоя поглядъ има тройкы банкы за народа:

1) Дружества, у кои-то членове-ти емчатъ (стоять добри) само за еднѣ опрѣдѣленѣ суммѣ наспротивъ стойность-тѣ на акціи-ты си, напр. за два пѣти или за четьре пѣти толкова, колко-то имъ чинятъ акціи-ты.

2) Дружества, у кои-то всякый членъ не отдѣва за повече, а само за колко-то е вложилъ за дѣленицы.

3) Дружества, на кои-то покровителю даватъ емство.

На каквы-то легкы условїя и да е основана банка-та все трѣбува членове-ти ѣ да ся погрыжатъ да турятъ вредны, опытны и почтены хора за настоятели на банкѣ-тѣ, а това наймного трѣбува, кога-то всякый членъ отдѣва само, за колко-то има вложено: